

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 1Sžak/7/2017  
Identifikačné číslo spisu: 1015201303  
Dátum vydania rozhodnutia: 12.06.2018  
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1015201303.1

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Mariána Trenčana a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci sťažovateľky (pôv. žalobkyňa): G. E. O., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt mestská časť E. I. V., mesto I. V., provincia I. V., Vietnamská socialistická republika, právne zastúpenej: Reken&Partners Law Firm s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Tichá 45, 811 02 Bratislava, proti žalovanému: Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície v Bratislave, Hrobákova 44, 852 42 Bratislava, o všeobecnej správnej žalobe, o kasačnej sťažnosti sťažovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/190/2015-30 zo dňa 16. novembra 2016, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Sťažovateľke náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

### Odôvodnenie

#### I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Žalovaný rozhodnutím č. PPZ-HCP-BA2-2015/005965-004 zo dňa 09.06.2015 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) zamietol odvolanie sťažovateľky a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zo dňa 10.03.2015 č. PPZ-HCP-BA6-1295-52/2015-PPC (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým tento v zmysle ust. § 33 ods. 6 písm. g) s poukazom na ust. § 33 ods. 1 písm. a) a c) zákona č. 404/2011 Z.z. o pobyte cudzincov v znení relevantnom pre prejednávanú právnu vec (ďalej len „zák. č. 404/2011 Z.z.“) zamietol žiadosť sťažovateľky o udelenie prechodného pobytu na území Slovenskej republiky na účel podnikania, nakoľko udelenie prechodného pobytu sťažovateľke nie je vo verejnom záujme.

2. Z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia vyplynulo, že sťažovateľka požiadala o udelenie prechodného pobytu na území Slovenskej republiky na účel podnikania na Veľvyslanectve Slovenskej

republiky v Hanoji dňa 14.08.2014, pričom prvostupňovému správne mu orgánu bola žiadosť doručená dňa 06.11.2014. Ako doklad preukazujúci účel pobytu sťažovateľka doložila rozhodnutie jediného spoločníka spoločnosti s ručením obmedzeným v pôsobnosti valného zhromaždenia VINA EUROPA, s.r.o. a výpis z obchodného registra spoločnosti VINA EUROPA, s.r.o. Uvedená spoločnosť bola zapísaná do obchodného registra Okresného súdu Bratislava I dňa 25.10.2013 so sídlom na adrese Na pántoch 8, 831 06 Bratislava.

3. Veľvyslanectvo Slovenskej republiky v Hanoji vykonalo so sťažovateľkou pohovor v deň podania žiadosti o udelenie prechodného pobytu, kde uviedla, že je priateľkou pána I., Slovensko si vybrala kvôli prostrediu, podnikateľským možnostiam a verí pánovi I.. Vo Vietnamskej socialistickej republike (ďalej len „Vietnam“) vlastní obchod, bude mať na starosti export do Vietnamu a bude manažérom pre export tovaru z Vietnamu. Podnikať bude s pánom I., ktorý je hlavným majiteľom a pozná export na Slovensku. Jej splnomocnenou osobou je pán A., ktorého priamo nepozná. Vo Vietname má na účte vlastné finančné prostriedky a v Slovenskej republike je založený účet spoločnosti s finančnými prostriedkami na podnikanie. Z cudzích jazykov ovláda čínsky jazyk. Po skončení pobytu na území Slovenskej republiky sa vráti domov, kde podniká 7 rokov.

4. Vzhľadom na to, že spoločnosť VINA EUROPA, s.r.o. bola založená koncom októbra 2013 a súčasný majiteľ spoločnosť získal len v máji 2014 a dňa 18.07.2014 boli vymenovaní za konateľov traja občania Vietnamu, ktorí na území Slovenskej republiky nikdy neboli, podmienky podnikania na tomto území nepoznajú, nevedia, akým spôsobom budú svoju funkciu vykonávať a nepoznajú slovenský trh, nepoznajú ani slovenský ani anglický jazyk malo Veľvyslanectvo Slovenskej republiky v Hanoji za to, že ustanovenie za konateľa v slovenskej spoločnosti je jednoduchý spôsob ako získať povolenie k pobytu v schengenskom priestore. Preto Zastupiteľský úrad Slovenskej republiky v Hanoji vydal neodporúčajúce stanovisko k predmetnej žiadosti sťažovateľky.

5. Dňa 21.01.2015 (v prvostupňovom rozhodnutí zrejme nesprávne uvedený dátum 21.01.2012) vykonaním kontroly v mieste sídla spoločnosti VINA EUROPA, s.r.o. bolo zistené, že ide o rozsiahle predajne a skladové priestory pod názvom Asia Center. Pán Q. V. I. konateľ spoločnosti VINA EUROPA, s.r.o. ukázal dve predajne, ktoré označil ako predajne a skladové priestory spoločnosti, pričom tieto nemali žiadne označenie firmy ani číselné označenie priestoru. Ďalej predložil pohyby účtov spoločnosti vytlačené z internetbankingu.

6. Dňa 22.01.2015 bola vykonaná opätovná kontrola v priestoroch Asia Center na adrese Na pántoch 8, Bratislava, pri ktorej bolo zistené, že skladové a predajné priestory, ktoré ukázal konateľ spoločnosti VINA EUROPA, s.r.o. boli v čase kontroly zavreté a zamknuté. Správca Asia Center, ktorý mal k dispozícii všetky nájomné zmluvy nájomcov priestorov v Asia Center nevedel predložiť nájomnú zmluvu so spoločnosťou Vina Europa, s.r.o. Správca potvrdil, že spoločnosť VINA EUROPA, s.r.o. nemá v celom objekte prenajaté žiadne priestory. Spoločnosť má na uvedenej adrese iba sídlo spoločnosti a schránku.

7. Vykonaním kontroly v priestoroch Asia Center na adrese Na pántoch 8, Bratislava dňa 26.01.2015 bolo zistené, že skladové priestory uvedené pod č. 1-08 a 1-09, ktoré pán I. Q. V. ukázal ako priestory spoločnosti VINA EUROPA, s.r.o. boli v čase kontroly zavreté a zamknuté. Správca Asia Center uviedol, že pri predchádzajúcej kontrole nevedel, že spoločnosť VINA EUROPA, s.r.o. je premenovaná z firmy Geo Výt, s.r.o., pretože s ňou má uzavretú nájomnú zmluvu na priestor s označením 1 - 09. O tom, že spoločnosť zmenila dňa 08.07.2014 názov sa dozvedel až po odchode polície dňa 22.01.2015 od konateľov uvedenej spoločnosti. Správca predložil nájomnú zmluvu, vzťahujúcu sa na priestor pod označením 1-09, na ktorej bol uvedený dátum platnosti od 01.01.2010 do 30.06.2011 a perom napísané „zrušená zmluva dňa 01.10.2012, pričom správca uviedol, že zmluva je naďalej platná. Dňa 26.01.2015 bola na správny orgán doložená fotokópia nájomnej zmluvy o prenájme nebytových priestorov č. 1 - 09 zo dňa 25.06.2014.

8. Prvostupňový správny orgán vychádzal z listinného podkladu zabezpečeného v rámci vzájomnej

spolupráce s Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky, z ktorého vyplynulo, že podnikateľská činnosť sťažovateľky nebude prínosom pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky, pričom horeuvedený orgán prihladol na neodporúčajúce stanovisko Veľvyslanectva Slovenskej republiky v Hanoji, na ktoré napokon v zmysle § 33 ods. 1 písm. c) zák. č. 404/2011 Z.z. prihladal aj prvostupňový správny orgán.

9. Na odvolanie sťažovateľky, žalovaný v preskúmanom rozhodnutí najmä uviedol, že

- odôvodnenie prvostupňového správneho rozhodnutia obsahuje skutočnosti, ktoré boli podkladom pre jeho vydanie, úvahy, ktorými bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania;
- s poukazom na zápisnicu spísanú s konateľom a spoločníkom spoločnosti VINA EUROPA, s.r.o. pánom Q. V. I. zo dňa 14.01.2015, splnomocnený zástupca nemá dostačujúce vedomosti o sťažovateľke, jej podnikateľskej činnosti vo Vietname a nevie presne uviesť, čím sa sťažovateľka bude zaoberať na území Slovenskej republiky;
- z predložených nájomných zmlúv nie je zrejmé, či má spoločnosť VINA EUROPA, s.r.o. prenajaté priestory v priestoroch Asia center, alebo sa jedná len o vytvorenie formálnych zmlúv, pre kontrolu správnym orgánom;
- vzhľadom na neodporúčacie stanovisko Veľvyslanectva Slovenskej republiky v Hanoji Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky uviedlo, že podnikateľská činnosť sťažovateľky nebude prínosom pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky;
- vyjadrenie Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky je dostatočným podkladom pre správnu úvahu prvostupňového správneho orgánu;
- prihladal aj na neodporúčacie stanovisko Veľvyslanectva Slovenskej republiky v Hanoji, ktorý je dôležitým faktorom pre samotné rozhodovanie o žiadosti o udelenie prechodného pobytu, nakoľko veľvyslanectvo bolo v priamom kontakte so sťažovateľkou;
- prvostupňový správny orgán vychádzal z dostatočne zisteného skutočného stavu veci a zabezpečil si dostatočné podklady pre rozhodnutie;
- podľa § 33 ods. 1 písm. a) zák. č. 404/2011 Z.z. je správny orgán povinný prihladať na verejný záujem bez ohľadu na to, či sťažovateľka splnila iné formálne náležitosti podania.

## II.

### Konanie na krajskom súde

10. Sťažovateľka podala proti preskúmanému rozhodnutiu na Krajský súd v Bratislave všeobecnú správnu žalobu podľa Prvej hlavy Tretej časti zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „S.s.p.“) s nasledujúcimi žalobnými bodmi (§ 182 ods. 1 písm. e/ S.s.p.):

- žalovaný ako aj prvostupňový správny orgán účelovo vykonali v konaní také dôkazy, na ktoré nemajú zákonné oprávnenia a súčasne opomenuli dôkazy, ktoré svedčia v prospech sťažovateľky;
- v konaní bola nezákonne predĺžená lehota na rozhodnutie o žiadosti, čo malo za následok ukrátenie práv sťažovateľky, nakoľko v opačnom prípade by prvostupňový správny orgán nevedel vydať a žalovaný potvrdiť rozhodnutie o zamietnutí žiadosti;
- sťažovateľka v konaní nepredkladala podnikateľský zámer podľa § 30 ods. 5 písm. a) zák. č. 404/2011 Z.z., nakoľko predkladala doklad potvrdzujúci oprávnenie na podnikanie podľa identického predpisu t.j. v jej prípade sa táto povinnosť na žalovaného nevzťahovala;
- podkladom pre rozhodnutie správneho orgánu nemôže byť hypotéza Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky, ktorá správnym orgánom nie je ani bližšie žiadnym spôsobom vysvetlená;
- žalovaný prihladol v rozhodnutí výlučne na verejný záujem, pričom nie je zrejmé, ako sa vysporiadal so žiadosťou sťažovateľky z pohľadu tvrdenia a samotného účelu jej žiadosti, ktorým bolo bez pochybností riadne vykonávanie činnosti konateľa spoločnosti;
- správne orgány sa nevysporiadali s námietkami a tvrdeniami sťažovateľky uplatnenými v odvolaní, neuviedli, ktorými písomnými materiálmi sa v hodnotení zaoberali, nedali možnosť sťažovateľke sa k nim riadne vyjadriť a žalovaný nevysvetlil, ktoré konkrétne zákonom stanovené podmienky na udelenie prechodného pobytu na účel podnikania na území Slovenskej republiky považoval zo strany

sťažovateľky za nesplnené a prečo;

11. Krajský súd v Bratislave v konaní podľa ust. § 177 a nasl. S.s.p. zistil, že sťažovateľke nebolo možné vyhovieť z nasledujúcich dôvodov:

- zák. č. 404/2011 Z.z. v § 20 a nasl. upravuje podmienky udelenia prechodného pobytu štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktoré je potrebné splniť za súčasnej absencie dôvodov na zamietnutie žiadosti o udelenie prechodného pobytu cudzinca podľa § 33 ods. 6 zák. č. 404/2011 Z.z.;
- správny orgán je povinný pri posudzovaní žiadosti zohľadňovať okolnosti uvedené v § 33 ods. 1 zák. č. 404/2011 Z.z.;
- pri žiadosti o udelenie prechodného pobytu na účel podnikania sa správny orgán pri uvážení prínosu podnikateľského zámeru žiadateľa pre hospodárstvo Slovenskej republiky opiera aj o stanovisko Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky (§ 33 ods. 2 zák. č. 404/2011 Z.z.;
- výsledok správnej úvahy policajného útvaru o tom, či je udelenie prechodného pobytu vo verejnom záujme, je povinný uviesť v rozhodnutí o žiadosti a náležite ho odôvodniť, pričom pokiaľ uváženie nevybočuje z medzí a hľadísk stanovených zákonom, neprináleží správne mu súdu takéto rozhodnutie preskúmať (§ 27 ods. 2 S.s.p.);
- úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahrádzať činnosť správnych orgánov, ale preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí;
- súd preskúma rozhodnutie správneho orgánu len v tom smere, či nevybočilo z medzí a hľadísk stanovených zákonom, či je v súlade s logickým uvažovaním a či predpoklady takéhoto úsudku boli zistené procesným postupom- pokiaľ sú tieto predpoklady splnené, nemôže súd z tých istých skutočností vyvodzovať iné alebo opačné závery;
- po vyhodnotení vyjadrení sťažovateľky zaujalo Veľvyslanectvo Slovenskej republiky v Hanoji neodporúčajúce stanovisko k jej žiadosti - na toto stanovisko sa odvolalo aj Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky;
- aj keď sťažovateľka nepredložila formálne spracovaný podnikateľský zámer, poskytla zastupiteľskému úradu Slovenskej republiky vo Vietname pri vstupnom pohovore dostatok informácií o zámeroch podnikat' na území Slovenskej republiky prostredníctvom spoločnosti VINA EUROPA, s.r.o., ktoré spolu s informáciami získanými od jediného spoločníka tejto spoločnosti umožňovali správne mu orgánu i Ministerstvu hospodárstva Slovenskej republiky vytvoriť si dostatočný obraz o prínose plánovanej podnikateľskej činnosti, pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky;
- správny orgán postupoval správne, keď vzal do úvahy neodporúčajúce stanovisko zastupiteľského úradu Slovenskej republiky vo Vietname, ako aj vyjadrenie Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky;
- z administratívneho spisu vyplýva, že splnomocnený zástupca sťažovateľky viackrát nahliadol do administratívneho spisu správneho orgánu, a teda mal možnosť oboznámiť sa s jeho obsahom, resp. podkladmi pre vydanie rozhodnutia;
- samotná existencia, či neexistencia nájomnej zmluvy nebola sama o sebe dôvodom na neudelenie pobytu ale táto skutočnosť bola posúdená v kontexte všetkých vykonaných dôkazov;
- bolo možné konštatovať, že prvostupňový správny orgán o 4 dni prekročil žalovaným predĺženú lehotu na vydanie prvostupňového rozhodnutia, čo je nepochybne porušením zákona, ktoré však nemohlo spôsobiť nezákonnosť prvostupňového rozhodnutia ako aj preskúmaného rozhodnutia ako takého a zakladať pre správny súd legálny a legitímny dôvod na jeho zrušenie;

### III.

Konanie na kasačnom súde

A)

12. Proti rozsudku krajského súdu sťažovateľka v zákonnej lehote podala kasačnú sťažnosť z dôvodu uvedeného v

- § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., t.j. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a
- § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p., t.j. krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

13. Sťažovateľka v nasledujúcich sťažnostných bodoch v súlade s § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. najmä uviedla, že

- správne orgány porušili základné pravidlá správneho konania vyplývajúce z § 3 ods. 1 a 4 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) tým, že bezdôvodne porušili zákonnú lehotu na rozhodnutie, s čím sa krajský súd nevysporiadal a tým odňal sťažovateľke možnosť konať pred súdom;
- krajský súd nebral do úvahy skutočnosť, že Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky vo veci žiadosti žalobcu nemohlo podať kvalifikovaný názor, keďže nemalo žiadne podklady pre svoje stanovisko, čím ide len o hypotézu, ktorá nebola v konaní dostatočne preskúmaná, keďže priamo z vyjadrenia Ministerstva hospodárstva SR zo dňa 24.04.2015 vyplýva, že vychádza pri posudzovaní dopadu, resp. hospodárskeho významu podnikateľskej činnosti cudzinca predovšetkým z finančnej prognózy a posudzuje realnosť realizácie podnikateľského zámeru ako celku;
- stanovisko Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky sa opiera o neodporúčacie stanovisko Veľvyslanectva Slovenskej republiky v Hanoji, ktoré sťažovateľka považuje za nekvalifikované a za takú vadu konania, ktoré ho robí samo o sebe nezákonným;
- podľa aktuálneho znenia zák. č. 404/2011 Z.z. je správny orgán povinný udeliť cudzincovi pobyt v prípade, ak spĺňa podmienky dané zákonom, t.j. správny orgán nemá možnosť inej správnej úvahy v konaní, s touto námietkou sa krajský súd nevysporiadal;
- žalovaný prihliadal v preskúmanom rozhodnutí výlučne na verejný záujem, avšak nie je zrejme ako sa vysporiadal so žiadosťou sťažovateľky z pohľadu tvrdenia a samotného účelu jej žiadosti (uvádza, že to nepovažuje za relevantné), ktorým bolo bez pochybností riadne vykonávanie činnosti konateľa spoločnosti, prvostupňový správny orgán vychádzal len z vyjadrenia Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky, pričom v rozhodnutí chýba jeho správna úvaha k aplikačnej prednosti verejného záujmu- krajský súd sa touto skutočnosťou nevysporiadal;
- žalovaný sa vôbec nevysporiadal s námietkami a tvrdeniami žalobcu uplatnenými v odvolaní, rozhodnutie ako také nie je jasné, zrozumiteľné a je nepreskúmateľné.

14. Vzhľadom na tieto námietky navrhla, aby kasačný súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne aby kasačný súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie v spojení s prvostupňovým rozhodnutím zruší, a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň navrhla, aby mu kasačný súd priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

B)

15. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti sťažovateľky zo dňa 22.02.2017 stručne popísal priebeh a výsledky administratívneho konania a uviedol, že je štandardným postupom osloviť Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky, aby posúdilo prínos podnikateľskej činnosti sťažovateľky pre hospodárstvo Slovenskej republiky, pričom nie je v moci sťažovateľky ani správnych orgánov, aby závery takéhoto posúdenia, resp. závery zastupiteľského úradu spochybnovali. Poukázal na existenciu viacerých nezrovnalostí v konaní, ktoré boli zistené kontrolami v mieste podnikania sťažovateľky ako aj v jej výpovediach. V ďalšom dodal, že správny orgán má zo zákona možnosť vyžiadať si stanovisko od príslušných štátnych orgánov. Zákon zároveň negarantuje právo cudzinca na pobyt v spojitosti s jeho podnikaním na území Slovenskej republiky. Preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu

16. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podala sťažovateľka v lehote včas (§ 443 ods. 1 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o

súdoch) dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné zamietnuť (§ 461 S.s.p.).

17. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 12. júna 2018 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

Podľa § 22 ods. 1 zák. č. 404/2011 Z.z., Prechodný pobyt na účel podnikania udelí policajný útvar, ak nie sú dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 33 ods. 6, štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý

- podniká alebo bude podnikat' na území Slovenskej republiky ako fyzická osoba, alebo
- koná alebo bude konať v mene obchodnej spoločnosti alebo družstva a nie je v pracovnoprávnom vzťahu.

Podľa § 31 ods. 1 zák. č. 404/2011 Z.z. žiadosť o udelenie prechodného pobytu podáva štátny príslušník tretej krajiny osobne v zahraničí na zastupiteľskom úrade akreditovanom pre štát, ktorý mu vydal cestovný doklad, alebo na zastupiteľskom úrade akreditovanom pre štát, v ktorom má bydlisko, ak tento zákon neustanovuje inak; ak nie je takýto zastupiteľský úrad alebo v prípadoch hodných osobitného zreteľa určí ministerstvo zahraničných vecí po dohode s ministerstvom vnútra iný zastupiteľský úrad, na ktorom štátny príslušník tretej krajiny podá žiadosť o udelenie prechodného pobytu. Zastupiteľský úrad, ktorý žiadosť prijal, vydá žiadateľovi v deň podania žiadosti potvrdenie o jej prijatí.

Podľa § 31 ods. 2 zák. č. 404/2011 Z.z., zastupiteľský úrad, ktorý žiadosť prijal, vykoná so žiadateľom o udelenie prechodného pobytu osobný pohovor na účel predbežného posúdenia žiadosti. Pohovor sa vedie v štátnom jazyku alebo inom, obom stranám zrozumiteľnom jazyku. O pohovore vyhotoví zastupiteľský úrad písomný záznam, ktorý priloží k žiadosti o udelenie prechodného pobytu. Záznam sa vyhotoví v jazyku, v ktorom sa viedol pohovor, a musí byť podpísaný žiadateľom; ak pohovor nebol vykonaný v štátnom jazyku, zastupiteľský úrad vyhotoví preklad záznamu do štátneho jazyka a opatrí ho osvedčovacou doložkou zastupiteľského úradu. Ak žiadateľ neovláda štátny jazyk, môže si na vlastné náklady zabezpečiť tlmočníka, ktorý je povinný podpísať záznam. Zastupiteľský úrad zašle policajnému útvaru spolu so záznamom a jeho prekladom aj svoje stanovisko k udeleniu prechodného pobytu, v ktorom uvedie, či udelenie prechodného pobytu odporúča alebo neodporúča s uvedením konkrétnych dôvodov.

Podľa § 33 ods. 1 zák. č. 404/2011 Z.z. policajný útvar pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie prechodného pobytu prihliada na

- verejný záujem, osobitne na bezpečnostné hľadisko, hospodárske záujmy Slovenskej republiky, najmä na prínos podnikateľskej činnosti štátneho príslušníka tretej krajiny pre hospodárstvo Slovenskej republiky a na ochranu verejného zdravia,
- záujmy maloletého dieťaťa štátneho príslušníka tretej krajiny, osobné a rodinné pomery štátneho príslušníka tretej krajiny, jeho finančnú situáciu a dĺžku doterajšieho pobytu a predpokladaného pobytu,
- stanovisko zastupiteľského úradu k udeleniu prechodného pobytu.

Podľa § 33 ods. 2 zák. č. 404/2011 Z.z. policajný útvar pri posudzovaní podnikateľského zámeru, ktorý štátny príslušník tretej krajiny predložil podľa § 32 ods. 5 písm. a), si vyžiada stanovisko od Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky, či podnikateľská činnosť štátneho príslušníka tretej krajiny je prínosom pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky.

Podľa § 33 ods. 6 písm. g) zák. č. 404/2011 Z.z. policajný útvar zamietne žiadosť o udelenie prechodného pobytu, ak udelenie prechodného pobytu nie je vo verejnom záujme.

18. Kasačný súd mal za preukázaný (nesporný) skutkový stav tak, ako ho zistil a konštatoval krajský súd v napadnutom rozsudku, preto sa stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi rozsudku krajského súdu, ktorý dôvodne dospel k tomu, že správne orgány dostatočne zistili skutkový stav veci a tento po právnej stránke správne posúdili.

19. Správne orgány mali dostatok informácií na posúdenie žiadosti žalobcu a na ich podklade na zistenie skutkového stavu v miere dostatočnej na rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd súhlasil s právnymi závermi krajského súdu, ktorý po preskúmaní veci zamietol žalobu žalobcu.

20. Kasačný súd z administratívneho spisu zistil, že Veľvyslanectvo Slovenskej republiky v Hanoji vydalo dňa 04.09.2014 pod č. 5742/2014-VNVV/KO stanovisko, v ktorom uviedlo, že „sa javí, že ustanovenie za konateľa slovenskej spoločnosti je jednoduchý spôsob ako získať povolenie k pobytu v schengenskom priestore. Z uvedených dôvodov veľvyslanectvo Slovenskej republiky v Hanoji udelenie povolenia na prechodný pobyt pre G. E. O. neodporúča“. Z vyjadrenia Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 12969/2015-3040-08560 zo dňa 13.02.2015 vyplynulo, že vzhľadom na neodporúčacie stanovisko veľvyslanectva podnikateľská činnosť sťažovateľky nebude prínosom pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky. Z dožiadania prvostupňového správneho orgánu č. PPZ-HCP-BA6-4684-27/2014/ppc zo dňa 09.01.2015 vyplynulo, že Ministerstvo hospodárstva bolo požiadané o vydanie stanoviska k podnikateľskej činnosti sťažovateľky v zmysle § 33 ods. 1 zák. č. 404/2011 Z.z.

21. Vzhľadom na vyššie uvedené, argumentáciu sťažovateľky, ktorou táto spochybňovala relevanciu vyjadrenia Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky k jej žiadosti o udelenie prechodného pobytu na území Slovenskej republiky za účelom podnikania považoval kasačný súd za dôležité uviesť, že podľa ustanovenia § 33 ods. 1 písm. a) v spojení s § 33 ods. 2 zák. č. 404/2011 Z.z. je správny orgán pri rozhodovaní o udelení prechodného pobytu povinný prihliadať (okrem iného) na verejný záujem (záujem, ktorý prináša majetkový prospech alebo iný prospech všetkým občanom alebo mnohým občanom) - osobitne na hospodárske záujmy Slovenskej republiky (či podnikateľská činnosť štátneho príslušníka tretej krajiny bude prínosom pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky), ku ktorým je kompetentný vyjadrovať sa ako ústredný orgán štátnej správy práve Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky, nakoľko je žiaduce, aby sa regulovala situácia hospodárskeho trhu a trhu práce aj tým spôsobom, že správne orgány dozerajú na imigráciu cudzincov, ktorých podnikateľská činnosť (a s tým súvisiaci pobyt cudzincov na území Slovenskej republiky) má nepochybne vplyv na hospodárstvo Slovenskej republiky. Z uvedeného vyplýva, že ako hospodárny sa javí len prechodný pobyt takého cudzinca, ktorého podnikateľská činnosť bude benefitom pre hospodárstvo Slovenskej republiky.

22. Kasačný súd pritom nepovažoval za dôvodný sťažnostný bod, v ktorom sťažovateľka poukazovala na to, že k žiadosti o udelenie prechodného pobytu, na preukázanie účelu pobytu podľa odseku 2 písm. a) zák. č. 44/2011 Z.z. (z dôvodu možnosti výberu z viacerých alternatív) nepredložila podnikateľský zámer vo forme podľa § 49 ods. 8 zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. So situáciou, t.j. ak žiadateľ o udelenie prechodného pobytu na účel podnikania predloží k žiadosti vyššie uvedený podnikateľský zámer zákonodarca nepochybne spája povinnosť správneho orgánu v zmysle § 33 ods. 2 zák. č. 404/2011 Z.z. vyžiadať stanovisko od Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky, či podnikateľská činnosť štátneho príslušníka tretej krajiny je prínosom pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky. Avšak aj v prípade absencie vyššie uvedeného zámeru (ktorú vzhľadom na skutkové okolnosti predmetnej právnej veci a platnú právnu úpravu nie je možné sťažovateľke vytknúť), je v každom prípade povinnosťou správnych orgánov podľa § 33 ods. 1 zák. č. 404/2011 Z.z. prihliadať na „a) verejný záujem, osobitne na bezpečnostné hľadisko, hospodárske záujmy Slovenskej republiky, najmä na prínos podnikateľskej činnosti štátneho príslušníka tretej krajiny pre hospodárstvo Slovenskej republiky a na ochranu verejného zdravia, b) záujmy maloletého dieťaťa štátneho príslušníka tretej krajiny, osobné a rodinné pomery štátneho príslušníka tretej krajiny, jeho finančnú situáciu a dĺžku doterajšieho pobytu a predpokladaného pobytu, c) stanovisko zastupiteľského úradu k udeleniu prechodného pobytu.“ Preto pokiaľ si správne orgány plnili svoju zákonom ustanovenú povinnosť, a na vyššie uvedené skutočnosti prihliadali, nebolo takému postupu čo vytýkať.

23. Kasačný súd poukazuje na predchádzajúcu rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v ktorej sa rozoberá problematika udeľovania prechodného pobytu štátnym príslušníkom tretích krajín na území Slovenskej republiky na účel podnikania s poukazom na verejný záujem, napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1SžA 8/2012 zo dňa 24.02.2012:

„I. Policajný útvar pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie povolenia na prechodný pobyt prihliada zo zákona aj na verejný záujem. Ide o prípady, kedy síce cudzinec nepredstavuje z hľadiska bezpečnosti

riziko pre Slovenskú republiku, ale aj napriek tomu je jeho pobyt na našom území nežiaduci. Tým je umožnené regulovať počty cudzincov z tretích štátov, a to aj na základe podkladov, napríklad od orgánov územnej samosprávy. Verejný záujem je záujem, ktorý prináša majetkový prospech alebo iný prospech všetkým občanom alebo mnohým občanom.

II. Záujem na regulovaní počtu cudzincov z tretích štátov na určitom území (za situácie, keď cudzinec ako účastník správneho konania svoju žiadosť o povolenie na prechodný pobyt za účelom podnikania zakladá na podnikateľskej činnosti, o ktorú nemá záujem miestny úrad a prínos podnikania cudzinca možno hodnotiť negatívne aj podľa ďalších orgánov správy) je vo verejnom záujme Slovenskej republiky."

24. Vzhľadom na obsah administratívneho spisu, z ktorého bolo potrebné pri súdnom prieskume rozhodnutí správnych orgánov vychádzať a ktorý nasvedčuje tomu, že prvostupňový ale aj druhostupňový správny orgán (žalovaný) si zadovážili dostatok skutkových podkladov, z ktorých pri svojom rozhodovaní vychádzali, kasačný súd nemal žiadne pochybnosti o legálnosti vykonaných dôkazov, spôsobe vykonania a vyhodnotenia dôkazov, ktoré viedli správne orgány k správny záverom o tom, že bolo spoľahlivo zistené, že udelenie povolenia na prechodný pobyt sťažovateľke nie je vo verejnom záujme. Nemal preto ani pochybnosti o správnosti zistenia správnych orgánov o naplnení dôvodov na zamietnutie žiadosti sťažovateľky o udelenie prechodného pobytu na účel podnikania.

25. V zmysle ustanovenia § 33 ods. 1 písm. c) zák. č. 404/2011 Z.z. prvostupňový správny orgán pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie prechodného pobytu prihladal aj na stanovisko zastupiteľského úradu k udeleniu prechodného pobytu, ktoré v predmetnej veci malo neodporúčací charakter. Je nutné zdôrazniť, že zastupiteľský úrad a jeho stanovisko vo veci má pri samotnom rozhodovaní nezastupiteľné miesto, nakoľko Veľvyslanectvo Slovenskej republiky v Hanoi malo priamy osobný kontakt so sťažovateľkou (či pri podaní žiadosti alebo počas osobného pohovoru) a tak mali pracovníci veľvyslanectva možnosť vytvoriť si predstavu nielen o osobe sťažovateľky, ale aj o celkovom zámere žiadosti o prechodný pobyt.

26. Kasačný súd sa nestotožnil ani s argumentáciou sťažovateľky, podľa ktorej preukázateľne splnila všetky podmienky dané zákonom, čím došlo zo strany žalovaného k porušeniu zákona, keďže jej pobyt na území Slovenskej republiky neudelil. Zák. č. 404/2011 Z.z. v ustanovení § 22 presne špecifikuje podmienky udelenia prechodného pobytu štátnemu príslušníkovi tretej krajiny na území Slovenskej republiky na účel podnikania, pritom platí, že až po ich splnení je správny orgán oprávnený prechodný pobyt udeliť. Zo znenia § 22 ods. 1 zák. č. 404/2011 Z.z. („Prechodný pobyt na účel podnikania udelí policajný útvar, ak nie sú dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 33 ods. 6, štátnemu príslušníkovi tretej krajiny...“) nepochybne vyplýva ako jedna z podmienok pre udelenie prechodného pobytu na účel podnikania (ktorá musí byť za každých okolností splnená) absencia dôvodov na zamietnutie žiadosti podľa § 33 ods. 6 zák. č. 404/2011 Z.z. Nakoľko v prejednávanej veci boli dané dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 33 ods. 6 zákona, kasačný súd nemohol konštatovať, že žalovaný sa dopustil namietaného porušenia zákona.

27. V súvislosti s namietaným porušením zákonnej lehoty na rozhodnutie, čím vec nebola vybavená včas a bez zbytočných prieťahov, je potrebné pripustiť, že sťažovateľka dôvodne vytýkala, že prvostupňový správny orgán nerozhodol v rámci zákonom stanovenej lehoty (dokonca ani v rámci predĺženej lehoty). Avšak tento nedostatok, ako vyplýva z napadnutého rozhodnutia krajského súdu nemohol mať za následok nezákonnosť prvostupňového rozhodnutia ako takého a zakladať pre správny súd legálny a legitímny dôvod na jeho zrušenie.

28. Čo sa týka sťažovateľkou namietanou nepreskúmateľnosťou napadnutého rozsudku kasačný súd uvádza, že krajský súd napadnutý rozsudok odôvodnil dostatočným spôsobom a z jeho obsahu bolo zrejmé z akých dôvodov považoval rozhodnutia správnych orgánov za zákonné. V tomto smere kasačný súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IV. ÚS 115/03, z 3. júla 2003 v zmysle ktorého: "Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a

právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces."

V.

29. Z uvedených dôvodov dospel kasačný súd k záveru, že krajský súd neporušil zákon, keď správnu žalobu zamietol, kasačná sťažnosť teda nie je dôvodná a preto ju v súlade s ust. § 461 S.s.p zamietol.

30. O trovách konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 167 ods. 1 S.s.p. tak, že sťažovateľke, ktorá bola v konaní neúspešná nárok na náhradu trov konania nepriznal.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.